

پرسش ۶۶۰: فرق بین جنتین در آیات (وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ) و (وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ)

السؤال/ ۶۶۰: بسم الله الرحمن الرحيم

والصلاة والسلام على سيد الخلق محمد وعلى آل بيته الطيبين الطاهرين الأئمة والمهديين وسلم تسليماً كثيراً.

بسم الله الرحمن الرحيم.

سلام و صلوات بر سرور مخلوقات، حضرت محمد و بر خاندان پاک و طیب او، امامان و مهديين، و سلم تسليماً.

السلام عليك سيدي ومولاي يا قائم آل محمد ورحمة الله وبركاته، ندعوا من الله الباري عز وجل يا مولاي بالتمكين لك وان يجعلنا من الثابتين معك وجميع الأنصار، والحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا نهدى لولا أن هدانا الله، هذه نعمة من الله أن يعرفنا بك يا مولاي ادعوا لنا بالثبات ولجميع الأنصار.

سلام بر تو ای آقا و مولای من، قائم آل محمد و رحمت و برکات خداوند. مولای من! از خداوند عزوجل می خواهیم که شما را تمکین حاصل فرماید و ما و همه ی انصار را از ثابت قدم های با شما قرار دهد. و سپاس و ستایش تنها از آن خداوندی است که ما را به این موضوع هدایت نمود که اگر خداوند هدایتمان نمی نمود، هدایت نمی شدیم. این نعمتی است از سوی خداوند که شما را شناختیم، ای مولای من! برای ما و برای همه ی انصار دعا کنید تا ثابت قدم بمانیم.

سؤالي هو قال تعالى: (وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ * فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * دَوَاتَا أَفْنَانٍ * فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ) [الرحمن: 46-50].

پرسش من: خداوند متعال می‌فرماید: (هر کس را که از ایستادن به پیشگاه پروردگارش ترسیده باشد، دو بهشت است * پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ * آن دو پر از درختان اند * پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ * در آن دو، دو چشمه جاری است) [الرحمن: 46-50].

وقال تعالیٰ فی نفس السورة: (وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ * فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * مُدْهَمَّتَانِ * فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ * فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ) [الرحمن: 62-66].

و حق تعالی در همان سوره می‌فرماید: (و جز آن‌ها دو بهشت دیگر است * پس کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ * از شدت سبزی متمایل به سیاهی * کدام یک از نعمت‌های پروردگارتان را انکار می‌کنید؟ * در آن دو، دو چشمه‌ی همواره جوشنده هست) [الرحمن: 62-66].

ما الفرق بين الجنتان المذكورتان في الآيتان (62.46)؟

تفاوت بین دو بهشتی که در آیه‌های 46 و 62 ذکر شده‌اند، چیست؟

وفي الآية: (فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ) [الرحمن: 50]، **والآية: (فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ)** [الرحمن: 66]، **ما معنى تجريان ونضاختان؟**

در آیه‌ی (در آن دو، دو چشمه جاری است) [الرحمن: 50] و آیه‌ی (در آن دو، دو چشمه‌ی همواره جوشنده هست) [الرحمن: 66]، معنای «دو چشمه‌ی جاری» و «دو چشمه همواره جوشنده» چیست؟

وادعوا من الله يا سيدي أن يقر أعيننا بالنظر إلى ولايتك وتمكينك في الأرض وأن يجعلنا من خدامك، ادعوا لي يا مولاي ولأطفالي بالتوفيق ولجميع الأنصار.

آقای من! از خداوند می‌خواهم تا چشمان ما را با نگاه کردن به شما و تمکین دادن شما در زمین نورانی فرماید و ما را جزو خادمان شما قرار دهد. مولای من! برای توفیق من و کودکانم و همه‌ی انصار دعا فرماید.

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين
وسلم تسليماً.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الأئمة و المهديين و
سلم تسليماً.

**الفرق بين الجنتين في الآيتين هو فرق مراتب ومقامات وعطاء، فهذه
الآية (وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ) تتكلم عن مقام أعلى من الآية (وَمِنْ
دُونِهِمَا جَنَّاتٍ).**

بین دو بهشت در این دو آیه، از منظر مرتبه و جایگاه و بخشش، تفاوت وجود دارد.
آیه‌ی (هر کس را که از ایستادن به پیشگاه پروردگارش ترسیده باشد، دو بهشت است)
از جایگاهی بالاتر از این آیه (و جز آن‌ها دو بهشت دیگر است) سخن می‌گوید.

**أما الفرق بين (تجريان ونضاختان) فهو في العطاء فلكل إنسان سعيه
(وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى * وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى * ثُمَّ يُجْزَاهُ
الْجَزَاءَ الْاَوْفَى) [النجم: 39-41]**

اما تفاوت بین «تَجْرِيَانِ» (دو چشمه‌ی جاری) و «نَضَّاحَتَانِ» (دو چشمه‌ی همواره
جوشان) در میزان بخشش است؛ بهره‌ی هر انسانی، از تلاشش می‌باشد: «و این‌که: برای

مردم پاداشی جز آنچه خود کرده‌اند نیست؟ * و زود است که کوشش او در نظر آید * سپس به او پاداشی تمام دهند». [النجم: 39-41]

فالعین الجاریة هی العین التي تفيض وتجري حولها ويفيض عطاؤها عن حاجة محيطها القريب وهي بهذا تمثل عطاءً مهماً أخذ منه فهو لا يكاد يتغير ولا ينفد، وهذا يعني أنّ هؤلاء قوم لا يقتصر خیرهم في الآخرة على أنفسهم

چشمه‌ی جاری، چشمه‌ای است که سرازیر شده و در اطرافش در جریان است و بخشش آن از نیازِ کناره‌های نزدیکش نیز بیشتر است. چنین تمثیلی بخششی را جلوه‌گر است که هر زمان از آن گرفته شود، اصلاً تغییر نمی‌کند و به پایان نمی‌رسد. این به آن معنا است که این‌ها گروهی هستند که خوبی‌شان در آخرت فقط به خودشان اختصاص ندارد؛

بل ممکن أن يجري ويسع غيرهم أي إنهم يمكن أن يشفعوا ويقبل الله شفاعتهم، أمّا النضاختان فتمثلان العطاء الأقل من السابق والمحدد بقدر معين ولكنه كاف لمن حوله كالماء الذي يتحرك ويتسرب وينضح من بين الصخور ببطء.

بلکه می‌توانند جریان یابند و غیر از خودشان را نیز در بر گیرند؛ به عبارت دیگر می‌توانند شفاعت کنند و خداوند نیز شفاعت آنان را بپذیرد. اما «نَضَّاخَتَانِ» (دو چشمه‌ی جوشنده) تمثیلی از بخشش کمتر از میزان پیشین و به اندازه‌ای مشخص می‌باشد؛ ولی فقط برای کسانی که دورش هستند، کفایت می‌کند؛ مانند آبی که حرکت می‌کند و به آرامی از بین سنگ‌ها عبور می‌نماید.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

أحمد الحسن - جمادى الثاني / 1433 هـ

و السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

احمدالحسن - جمادى الثاني ١٤٣٣ هـ

